

Ens ha arribat

Caixes rurals

Hi ha un cert nerviosisme entre les caixes rurals perquè el Banc d'Espanya vol que es fusionin. Les caixes rurals no tenen problemes i són conscients de com ha acabat la fusió de les caixes.

Any Salvador Espriu

No m'interessa la massa de gent que no llegeix res ni es preocupa de res.

Són faves comptades

Martí Gironell

Les veles s'inflaran!

Andrea Dòria, el gran almirall genovès, que ha passat a la història per les seves galeres, va inspirar un altre Dòria, l'Andreu. Als anys seixanta, Andreu Dòria buscava un nom per batejar el seu projecte editorial. Un nom que li permetés de navegar per les tèrboles aigües de les autoritats franquistes sense que la censura li obrís una via d'aigua. I gràcies a aquesta nau, a bord de la qual el genovès va sortir airós d'infinat d'embats, l'editorial La Galera, fundada per Andreu Dòria, ara fa cinquanta anys que marca el rumb de centenars de milers de lectors del país. Amb el pas del temps ha salvat esculls de tota mida i manera, però no ha perdut mai els objectius fundacionals: promocionar una literatura infantil i juvenil de qualitat

Els llibres de La Galera ens han ajudat a crear, ja de ben petits, una ànima lectora

i moderna, i estar al servei de l'escola catalana i la cultura del país. Allò que ara en diríem ser una estructura d'estat. I per mi, una editorial com La Galera –o com Edicions 62, que estava d'aniversari l'any passat–, ha fet i fa aquesta feina, que és molt necessària per arribar a ser un país amb totes les lletres. Facilitar coneixement a través de la lectura. Estarem d'acord que la identitat cultural catalana es defensa millor amb un estat propi, que les estructures d'estat han de ser útils a la població, no a l'inversa, i que una estructura d'estat fa nació i facilita el camí cap a la creació d'un estat. Una editorial, com La Galera, reuneix tots aquests requisits, perquè amb els seus llibres ens ha ajudat i ajuda a crear, ja de ben petits, una ànima lectora que genera una consciència crítica, una personalitat curiosa, actituds que preparen la mainada de llavors i la d'ara per nedar a mar obert i no ser engolits per cap corrent o cant de sirena que els vulgui fer perdre el nord. Des d'*El zoo d'en Pitus* i *Rovelló a Les aventures de l'Elvis Riboldi* o *Kàrvadan*, els llibres de La Galera han ofert a milers de generacions de lectors un valor que com a país hem de potenciar: tenir somnis i fer-los realitat en català, i donar-los prou aire perquè, com diu la cançó, les nostres veles s'inflin i el vent ens porti com un cavall desbocat per les ones fins allà on ens proposem d'arribar. Per molts anys!

Les cares de la notícia

PAPA DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA

Francesc

Un gir de l'Església

Res de grans missatges pastorals. El papa Francesc, el successor de Benet XVI, vol construir una Església més pròxima als fidels, però també a tota la humanitat, sobretot als que pateixen. A ells anava adreçat el missatge del fundador de la primera comunitat cristiana. Francesc el reprèn. Esperança.

PRESIDENT DEL GOVERN

Artur Mas

En defensa del país

El govern ha presentat recurs contra quatre accions del govern espanyol, tres de les quals, greument recentralitzadores. El govern espanyol té una concepció asimètrica (o llei de l'embut): tot el que fa ell obeeix a la racionalitat, tot el que es fa des de Catalunya és una mostra d'infidelitat institucional.

PRESIDENT DE XIPRE

Nikos Anastasiadis

Una mala conseqüència

L'Eurogrup vol que tot Xipre es faci coresponsable del rescat de més de 5.000 milions de la banca. Ara s'estan buscant diferents solucions, totes dolentes per a la població o per als inversors. Dolentes per a la pau social i per al futur del país. La conseqüència de l'especulació a la vista. N'aprendrem?

DIRECTOR DE L'I. RAMON LLULL

Vicenç Villatoro

Projecció internacional

La fira del llibre de Göteborg, a Suècia, és una de les més importants dels països nòrdics. L'Institut Ramon Llull treballa perquè vuit escriptors traduïts a les llengües d'aquests països hi siguin presents. És una bona notícia, perquè demostra la vitalitat internacional d'una llengua que alguns volen morta.

Vuits i nous Mollerussa

Manuel Cuyàs

Com que en Xavier Graset havia de fer dilluns el programa *L'oracle de Catalunya Ràdio des de Mollerussa* i com que jo aquell dia de la setmana hi intervenc, ell i el tècnic em van pujar a mig matí en un cotxe, i cap a la capital del Pla d'Urgell. El cotxe estava equipat amb aparells de retransmissió amb tot de pious i antenes, i a mi em va fer l'efecte que si algú ens hagués vist ens hauria pres per espies que anàvem a interceptar alguna cosa, ara que es parla tant d'espies i tot-hom veu espies pertot.

Per què a Mollerussa? Perquè aquests dies s'hi celebra la fira de Sant Josep de productes agrícoles i es tracta de promocionar els fruits del

ningú parla de crisi: "Miri, aquí quan comença la primavera ens concentrem en la feina i no pensem en

camp de proximitat –de quilòmetre zero, que es diu ara–, dels quals la comarca del Pla d'Urgell n'ofereix en quantitat i qualitat. Jo visc a cent quaranta quilòmetres del "quilòmetre zero" de les pomes i les peres millors del país però puc dir que en Parra, el meu venedor de fruita a marina, n'és un gran propagador i en té sempre existències.

Vam mirar tractors, hivernacles i aparells calefactores i recol·lectors que són per mi un misteri, i després vam centrar l'atenció en l'oferta més identificable: fruites, embotits, formatges, ratafies

i una camamilla alcohòlica que es veu que és típica de Linyola i que no sabia que existís. Els presidents dels consells comarcals de la Segarra i el Pla d'Urgell ens van veure venir i ens van fer una gran defensa d'aquests organismes que tants opinadors i tertulians troben sobers: "Potser no tenen sentit a Barcelona, però si aquí fossin suprimits l'endemà mateix ens els tornàvem a inventar." Ens porten a dinar –excel·lent– al Resquitx en companyia d'en Vidal Vidal i en Joan Cal, que també intervindrà al programa, i cap a *L'oracle*. Observo que

res més." Em fa gràcia perquè just he encetat el llibre memorialístic de Lluís Foix, que és d'aquests rodals, i també parla del frenesi laboral de quan arriba el bon temps. Abans de marxar un cultivador de tòfones ens fa ensumar un dels seus productes, i sospito que és l'olor concentrada i essencial d'aquesta terra. L'olor que encara duc al nas dos dies després i que em servirà d'ambientador per a la lectura dels records d'en Foix en les planes de secà.

ANTHONY GARNER